

РЕШЕНИЕ

№ 3237

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1794** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. С. Х. срещу Решение № 55 от 28.01.2020г на В. В., упълномощена със Заповед РД 15-030 от 19.01.2009г на кмета на [община] В ЧАСТТА по т. 1 относно несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

Обосновава съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради немотивираност. Моли да се отмени акта в обжалваната част и да се задължи ответника да предостави исканата информация по т. 1 от заявлението в предпочитаната от заявителя форма, а именно по електронен път съобразно чл.35 ал.3 от ЗДОИ. Претендира разности.

Ответникът – В. В., упълномощена със Заповед РД 15-030 от 19.01.2009г на кмета на [община] не взема становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление рег. № РК 94 00 166 от 16.01.2020г. за достъп до обществена информация В. Х. е поискал по т. 1 и т.2 да му се предостави информация сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от кмета или общината през периода 2016-2019г и каква е била цената на месечния

абонамент за посочения период, месец по месец. Посочил е, исканата информация да му бъде предоставена по електронен път в избран и удобен за администрацията формат на конкретен електронен адрес.

По повод подаденото заявление е постановено Решение № 55 от 28.01.2020г на В. В., упълномощена със Заповед РД 15-030 от 19.01.2009г на кмета на [община] с което по т.1 се предоставя достъп до исканата по т.1 и т.2 от заявлението информация, като е посочено, че на осн.26 ал.1 т.1 и т.2 във връзка с чл.27 ал.1 т.2 от ЗДОИ достъпът се осигурява за срок от 30.01.2020г до 1.03.2020г чрез устни справки и преглед на документи в заседателната зала в сградата на [община] в рамките на работния ден с посочен времеви интервал.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно Заповед № РД 15-030 от 19.01.2009г по силата на която и на осн. чл.28 ал.2 и ч.35 от ЗДОИ В. В. е упълномощена да разглежда заявления за предоставяне достъп до обществена информация и да взема решения.

Дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която "обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти." Обществената информация съгл. чл. 9 от ЗДОИ е официална и служебна. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В случая, за да постанови решението в обжалваната чу част ответникът се е позовал на разпоредбата на чл.26 ал.1 т.1 и т.2 във връзка с чл.27 ал.1 т.2 от ЗДОИ, тоест спорът се свежда до разрешаването на въпроса дали ли е изключението по чл. 27, ал.1, т.2 от ЗДОИ, пораждащо правото на органа да определи сам формата, в която да предостави информацията и да не се съобрази с предпочитаната от заявителя форма, а именно когато е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето. Съгласно ал.2 на посочената разпоредба в случаите по ал.1 достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган.

При издаване на решението в обжалваната му част органът се е позовал на разпоредбата на чл. 27, ал.1, т.2 от ЗДОИ и е предоставил в пълен обем исканата от заявителя информация под формата на устни справки и преглед на документи. Обстоятелството, че информацията не е предоставена във формата, предпочитана от заявителя не води до извод за незаконосъобразност на акта. Както беше посочено по-горе разпоредбата на чл. 27, ал.1 от ЗДОИ задължава органа да предостави исканата обществена информация в предпочитаната от заявителя форма. В случая обаче, исканата информация е предоставена във форма, определена от органа при

условията на чл. 27, ал.2 във връзка с ал.1, т.2 от ЗДОИ – устни справки и преглед на документи т. е. в този случай органът разполага с право на преценка/оперативна самостоятелност/, според практиката на ВАС. Тази преценка обаче, относно избраната форма не подлежи на контрол за законосъобразност пред съда. Съдът може да проконтролира само дали са били предпоставките за това.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за немотивираност. Макар и лаконично решението в оспорената му част е мотивирано. Ясно е поради какви причини, информацията не е предоставена в предпочитаната форма, а именно необосновано увеличаване на разходите по предоставянето. Действително този текст не е описан словестно, но това не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта само на това основание. Позоваването на органа на разпоредбата на чл. 27, ал.1, т.2 от ЗДОИ и предоставяне на исканата от заявителя информация във форма, определена от органа е продиктувано от големия времеви период от три години 2016г-2019г, конкретизиран за всеки месец, за който се търси информация по т.1 и т.2, от което следва, че същата е в огромен обем. Дори при наличие на техническа възможност за сканиране на тази информация, същото е практически невъзможно да се извърши в предвидените срокове за предоставяне на информацията, за да бъде изпълнено желанието на жалбоподателя тази информация да му бъде предоставена по електронен път. При това положение органът е направил единствено възможното – без да ограничава правото на жалбоподателя за достъп до исканата информация, да предостави същата, но при изключението по чл. 27, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, променяйки единствено формата за достъп, което в конкретният случай е обосновано и е единственото разумното разрешение в случая. Освен това следва да бъде посочено, че целта на Закона за достъп до обществена информация е гражданите да се сдобият с информация, свързана с обществения живот в Република България, която да им даде възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, а не да съставят личен архив от документи, в това число и в електронен вид. Информацията която се търси, предвид периода, разбит по месеци е в голям обем и предоставянето ѝ в предпочитаната форма ще доведе до необосновано увеличения на разходите.

Съдът намира, че обжалваният административен акт е постановен в съответствие с материалния закон и неговата цел. Целта на Закона за достъп до обществена информация е с получаването на исканата информация, гражданинът да може да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. В настоящият случай тази цел се постига посредством запознаване на заявителя с исканата информация – чрез устни справки и преглед на документи.

Поради гореизложеното, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноски.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. С. Х. срещу Решение № 55 от 28.01.2020г на В. В., упълномощена със Заповед РД 15-030 от 19.01.2009г на кмета на [община] В

ЧАСТТА по т. 1 относно несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: